Ἡ τρίτη δωρεά Του εἶναι ἡ δικαίωση καὶ καταλλαγή μας μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα

Σ᾽ αὐτὴ ἀναφέρεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφοντας: *«Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῷ οὖν μᾶλλον δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι᾽ οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν»* (Ρωμαίους ε΄ 8-11).

Δηλαδή: Ὁ Θεὸς ὅμως ξεπερνώντας αὐτὰ τὰ ὅρια ἔδειξε τὴν ἀγάπη του γιὰ μᾶς, γιατὶ ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμη στὴν ἁμαρτία, ὁ Χριστὸς ἔδωσε τὴν ζωή του γιὰ μᾶς. Τώρα, λοιπόν, ἀφοῦ ὁ Θεὸς μᾶς ἀπάλλαξε ἀπὸ τὴν καταδίκη, μὲ τὴν μεσολάβηση τοῦ σταυρικοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, πολὺ περισσότερο ὁ ἴδιος θὰ μᾶς σώσει καὶ ἀπὸ τὴν μέλλουσα ὀργή. Διότι, *ἐάν, ὅταν ἤμασταν ἐχθροὶ μὲ τὸν Θεό*, μᾶς συμφιλίωσε μαζί Του ὁ σταυρικὸς θάνατος τοῦ Υἱοῦ Του, πολὺ περισσότερο τώρα ποὺ συμφιλιωθήκαμε, ἡ ζωή Του θὰ μᾶς χαρίσει τὴν σωτηρία. Κι ὄχι μόνο συμφιλιωθήκαμε, ἀλλὰ καὶ καυχόμαστε γιὰ τὸν Θεό, ποὺ μᾶς ἔδωσε τώρα αὐτὴ τὴν συμφιλίωση μέσῳ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐνῶ ὁ Κύριος μᾶς συμφιλίωσε, πεθαίνοντας στὸ σταυρό, μὲ τὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα, νεκρώνοντας τὴν ἁμαρτία γιὰ νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτωλὴ ζωή, ἐν τούτοις πολλοὶ συνεχίζουν νὰ ζοῦν μὲ ἔχθρα στὸν Θεὸ ἁμαρτάνοντας. Σ᾽ αὐτὴ τὴν περίπτωση συμβαίνει τοῦτο τὸ ἀντιφατικό· νὰ ἑορτάζουν μιὰ δικαίωση καὶ ἐλευθερία, τὴν ὁποίαν ὅμως οἱ ἴδιοι δὲν βιώνουν.

Καυχώμενοι γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα μας ποὺ ἐκδηλώθηκε μὲ τὴν θυσία τοῦ μονογενοῦς καὶ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ Του, ἑορτάζουμε τὴν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀγωνιζόμενοι νὰ καθαρθοῦμε ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μας μὲ βεβαία πίστη καὶ σταθερὴ ἐλπίδα γιὰ τὴν σωτηρία μας καὶ τὴν ἀποκατάστασή μας στὸν αἰώνιο, οὐράνιο πνευματικὸ κόσμο.

Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἐφ᾽ ὅσον κατὰ τὴν ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας *«Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πεῖραν εἰληφότα»* (Τρίτη Διακαινησίμου, στοὺς Αἴνους, Στιχηρά Ἀναστάσιμα) εὔχομαι *«Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου»* (Ρωμαίους ιε΄ 13).

Δηλαδή: Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδας νὰ σᾶς γεμίσει μὲ κάθε εἴδους χαρὰ καὶ εἰρήνη ποὺ δίνει ἡ πίστη, γιὰ νὰ ἔχετε περίσσια ἐλπίδα, μὲ τὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μὲ ἀναστάσιμες πατρικὲς εὐχές.
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., Τηλ.: 210 92 17 513 - www.eptalofos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

γιὰ τὴν ἀνάσταση
τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ

Πρὸς τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Πατέρες καὶ ἀδελφοὶ χαίρετε!

«Πάσχα. *Κυρίου Πάσχα*» ἑορτάζουμε οἱ πιστοί. Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μᾶς προσκαλεῖ *«εἰς τὴν πανήγυριν τῶν πρωτοτόκων»* (πρβλ. πρὸς Ἑβραίους ιβ΄ 23) νὰ χαροῦμε καὶ νὰ εὐφρανθοῦμε πνευματικὰ γιὰ τὶς μεγάλες δωρεὲς ποὺ μᾶς ἐχάρισε ὁ Παντοδύναμος καὶ Φιλάνθρωπος Κύριός μας μὲ τὴν σταυρικὴ θυσία Του καὶ τὴν ἔνδοξο ἔγερσή Του ἀπὸ τοὺς νεκρούς.

Ἀναφέρουμε τὶς πιὸ σημαντικές:

Ἡ πρώτη δωρεά Του εἶναι ἡ χαρά

Προαναγγέλλοντας ὁ Κύριός μας στοὺς μαθητές Του, ὅτι θὰ λυπηθοῦν γιὰ τὸν φρικτὸ θάνατό Του καὶ τὸν πρόσκαιρο χωρισμό τους, συγχρόνως τοὺς ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ τοὺς δώσει καὶ χαρὰ μὲ τὴν ἐπανεμφάνισή Του σ᾽ αὐτοὺς μετὰ τὴν ἔγερσή Του ἀπὸ τοὺς νεκρούς. Εἶπε:

«Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ᾽ ὑμῶν» (Ἰωάννου ιϛ΄ 22).

Δηλαδή: Κι ἐσεῖς, λοιπόν, τώρα μὲν ἔχετε λύπη, πάλι ὅμως θὰ σᾶς δῶ μετὰ τὴν ἀνάστασή μου καὶ θὰ γεμίσει ἡ καρδιά σας ἀπὸ χαρά, καὶ τὴν χαρά σας αὐτὴ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς τὴν ἀφαιρέσει.

Αὐτὸ ἐπιβεβαιώνει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μὲ τὴν μαρτυρία του, ὅτι *«ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον»* (Ἰωάννου κ΄ 20), ζωντανὸ μετὰ τὸν σταυρικὸ θάνατό Του.

Πολλοὶ ἄνθρωποι ἔχουν τὴν πεπλανημένη ἀντίληψη, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπειλεῖ τὴν ζωή τους καὶ θέλει νὰ τοὺς στερήσει τὴν χαρά, γι᾽ αὐτὸ καὶ μένουν μακρυὰ ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπὸ τὴν πίστη, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Παραμένουν περιωρισμένοι στὰ κτιστὰ καὶ φθαρτὰ ὅρια τῆς ὑπάρξεώς τους.

Μὲ τὴν ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας ὅμως βεβαιωνόμαστε, ὅτι τὴν χαρὰ ποὺ μᾶς προσφέρει ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Κύριός μας, δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς τὴν ἀφαιρέσει κάποιος.

Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς σωτηρίας μας, τῆς ἀπολυτρώσεώς μας, τῆς κοινωνίας μας μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ τῆς συμμετοχῆς μας στὴν αἰώνια ζωή Του. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ὑπερβάσεως τῶν ὁρίων τῆς κτιστῆς καὶ φθαρτῆς ὑπάρξεώς μας, δηλαδὴ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ἁγιότητος καὶ τῆς ἀθανασίας

ποὺ μᾶς ἐχάρισε ὁ Λυτρωτὴς καὶ Σωτήρας Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός.

Αὐτὴ ἡ χαρὰ εἶναι μόνιμη στὴν καρδιά μας, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν χαρὰ ποὺ προσφέρουν ἡ ἁμαρτία καὶ τὰ πάθη, ποὺ εἶναι πρόσκαιρα καὶ ἔχουν πικρὸ καρπὸ τὸν θάνατο κατὰ τὸν λόγο τῆς ἁγίας Γραφῆς *«τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος»* (πρὸς Ρωμαίους ϛ΄ 23). Δηλαδή: Γιατὶ ὁ μισθὸς ποὺ δίνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος.

Ἡ δεύτερη δωρεά Του εἶναι ἡ εἰρήνη

Ἀποχαιρετώντας ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς τοὺς μαθητές Του στὸν μυστικὸ δεῖπνο εἶπε:

«Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ἰωάννου ιδ΄ 27).

Δηλαδή: Φεύγω καὶ σᾶς ἀφήνω εἰρήνη. Σᾶς δίνω τὴν ἀληθινὴ καὶ βαθειὰ εἰρήνη, τὴν ὁποία ἔχω ἐγὼ καὶ τὴν ὁποία ἦλθα νὰ φέρω στὸν συνταρασσόμενο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κόσμο. Δὲν σᾶς δίνω ἐγὼ εἰρήνη ἀπατηλὴ καὶ ἀσταθῆ σὰν αὐτὴ ποὺ δίνει ὁ κόσμος.

Γι᾽ αὐτὸ μετὰ τὴν ἀνάστασή Του, ὅταν ἐμφανίστηκε στοὺς μαθητές Του, τοὺς εὐλόγησε λέγοντάς τους *«Εἰρήνη ὑμῖν»* (Ἰωάννου κ΄ 19).

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξηγεῖ, ὅτι μὲ τὴν σταυρικὴ θυσία Του ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἰρήνευσε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, δηλαδὴ τοὺς πιστοὺς τῆς ἐποχῆς Του, ποὺ ἦσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ τοὺς ἀπίστους ποὺ ἦσαν οἱ εἰδωλολάτρες, μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα καὶ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους, θανατώσας τὸ

φρόνημα τῆς σαρκὸς ποὺ εἶναι *«ἔχθρα εἰς Θεόν»* (πρὸς Ρωμαίους η΄ 6) ἀπαξιώσας καὶ νεκρώσας κάθε ἀφορμὴ τῆς διακοπῆς τῆς κοινωνίας μὲ τὸν Θεὸ Πατέρα, ποὺ προκαλοῦν τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας, ἐξαφανίσας καὶ τὴν δύναμή τους, δηλαδὴ τὸν θάνατο.

«Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς» (Ἐφεσίους β΄ 14-17).

Δηλαδή: Αὐτὸς πραγματικὰ εἶναι γιὰ μᾶς ἡ εἰρήνη. Αὐτὸς ἔκανε τοὺς δύο ἀντιμαχόμενους κόσμους, δηλαδὴ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς εἰδωλολάτρες ἕναν λαὸ καὶ γκρέμισε μὲ τὸν σταυρικό Του θάνατο ὅ,τι σὰν τεῖχος τοὺς χώριζε καὶ προκαλοῦσε ἔχθρα μεταξύ τους. Κατήργησε δηλαδὴ τὸν ἰουδαϊκὸ νόμο τῶν ἐντολῶν καὶ τῶν διατάξεων, γιὰ νὰ δημιουργήσει μὲ τὸ ἔργο του ἀπὸ τὰ δύο ἐχθρικὰ μέρη, ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς εἰδωλολάτρες μιὰ νέα ἀνθρωπότητα, φέρνοντας τὴν εἰρήνη. Κι ἀφοῦ θανάτωσε μὲ τὸν σταυρό του τὴν ἔχθρα, ἕνωσε τοὺς δύο πρώην ἐχθροὺς σὲ ἕνα σῶμα καὶ τοὺς συμφιλίωσε μὲ τὸν Θεό. Ἔτσι, ὁ Χριστὸς ἦρθε κι ἔφερε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς εἰρήνης σ᾽ ἐσᾶς τοὺς εἰδωλολάτρες, ποὺ ἤσασταν μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ σ᾽ ἐσᾶς τοὺς Ἰουδαίους, ποὺ ἤσασταν κοντά Του.